

Άλλα τα μάτια του λαγού κι' άλλα της κουκουβάγιας...

έντε συνοικέσια έχει ματαιώσει ίσαμε τώρα ο Γεδεών. Πέντε γαμπροί ζητήσανε τη χείρα της μοναχοκόρης του της Ευτέρπης, αλλ' ο Γεδεών ήταν αμετάπειστος.

— Καλός είναι ο γαμπρός, δεν λέω αλλά...

— Τι αλλά;

— Είναι Τσιριγώτης*...

— Κι' επειδή είναι Τσιριγώτης τι μ' αυτό;

— Δεν τον θέλω αδελφέ μου για γαμπρό μου! Να χαίρεται τα νιάτα του, να χαίρεται και τα προσόντα του. Εγώ θα δώσω γαμπρό στην κόρη μου έναν από την ιδιαίτερη πατρίδα μου.

— Τι σκουριασμένες ιδέες είν' αυτές Γεδεών; Επιτρέπονται αυτά τα πράγματα στον εικοστό αιώνα;

— Επιτρέπονται, ξεπιτρέπονται, δεν τον θέλω και τελείωσε. Δική μου κόρη δεν είναι; Αυτόν που θέλω εγώ θα της δώσω για γαμπρό, κι όχι όποιον θέλετε 'σεις...

— Δεν ρωτάς όμως και την κόρη σου τι λέει;

— Η κόρη μου δεν μπορεί να έχει γνώμη. Οφείλει να συμμορφωθεί με την επιθυμία του πατέρα της που την μεγάλωσε και που θα την προικίσει...

— Γεδεών... Έλα στα σωστά σου, και αυτές οι αντιλήψεις δεν έχουν πέραση στη σημερινή εποχή και μάλιστα στην Αυστραλία...

Ο Γεδεών πάτησε ποδάρι και τα κατάφερε στο τέλος να επιβάλει με το έτσι θέλω την απόφασή του.

Το πρώτο συνοικέσιο ναυάγησε οριστικά, κι ας πικράθηκαν κι η Ευτέρπη κι ο υποψήφιος γαμπρός και οι λοιποί... συγγενείς και φίλοι.

Αλλά και το δεύτερο και το τρίτο και το τέταρτο συνοικέσιο, τα τσιριγώτισε ο Γεδεών όλα.

— Κυρ Γεδεών, ο γαμπρός είναι μάλαμα, τέτοια τύχη δεν θα την ξαναβρεί η Ευτέρπη...

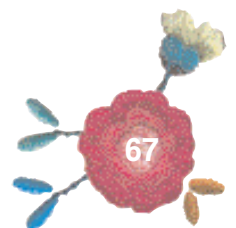
— Αφήστε με αδερφέ ήσυχο... Καλός είναι, χρυσός είναι, όλα καλά τα 'χει αλλά...

— Τι αλλά πάλι Γεδεών;

— Είναι Ροδίτης...

— Κι επειδή είναι Ροδίτης; πάλι τα ίδια έχουμε; Όπως πας, θα μαραζώσεις το κορίτσι, θα την πάρουνε τα χρόνια και θα σου μείνει στο ράφι...

* Τσιριγώτης: αυτός που κατάγεται από τα Κύθηρα, νησί του Αιγαίου

— Δική μου δουλειά. Τι σας νοιάζει εσάς; Εγώ είμαι ο πατέρας της κι όποιος έχει τα γένια, έχει και τα χτένια*...

Πάλι ανένδοτος ο Γεδεών και πάλι για να μη γίνει σκάνδαλο, έφαγε κι ο Ροδίτης γαμπρός τη χυλόπιτα...

[...] Έδωξε και τον Τσιριγώτη, έδωξε και τον Ροδίτη, απέρριψε και τον Κυπραίό, έψαλε τα εξ αμάξης* και στον Σαμιώτη, πως άδικα πολεμούσε να γίνει γαμπρός του.

— Σας είπα δεν την δίνω την Ευτέρπη, μακάρι να 'ναι ο καλύτερος γαμπρός στον κόσμο, εφ' όσον δεν κρατά η σκούφια του απ' το δικό μου το χωριό...

Καστελοριζιός είναι ο Γεδεών κι από την ίδια τη γειτονιά του χωριού του κατάγεται και η συμβία* του η κυρά Μελανή...

Αυτό ήταν το μυστικό του Γεδεών. Ήθελε το γαμπρό σώνει και καλά να είναι από το Καστελόριζο. [...]

Έρευνες από δω, έρευνες από κει, ανακρίσεις εξονυχιστικές από τους επιστήθιους φίλους, τον βρήκε επιτέλους τον γαμπρό από το Καστελόριζο. [...]

Η Ευτέρπη στις αρχές είπε: «Θα το σκεφθώ», κατόπιν είπε: «Θα σου απαντήσω αύριο...». Μετά, προφασίστηκε την άρρωση, κατόπιν είπε στη μητέρα της να πείσει τον πατέρα να περιμένει λίγες μέρες και στο τέλος... έπεσε η βόμβα!

Η Ευτέρπη το 'σκασε με τον Τσιριγώτη...

Απαρηγόρητος ο Γεδεών... Κόντευε να του 'ρθει κόλπος*. Η κυρά Μελανή το δέχθηκε το σκάνδαλο φιλοσοφικά...

Ο Γεδεών δεν μπορούσε να το χωνέψει. Και το χειρότερο για τον δυστυχή Γεδεών, τον άρχισαν οι συγγενείς και φίλοι.

— Γεδεών... παίζεις με τον έρωτα;

Αυτό έπρεπε να το περιμένεις...

— Γεδεών... Σαν θέλ' η νύφη κι ο γαμπρός...

Στο τέλος αναγκάστηκε ο αλύγιστος Γεδεών να λυγίσει και να γίνει από ατσάλι που ήταν, καθαρό χρυσάφι!

Υιοθέτησε το γάμο της Ευτέρπης του κι ας ήταν ο γαμπρός Τσιριγώτης...

— Κορούλα μου να ζήσεις σαν τα ψηλά βουνά και να ευτυχήσεις με τον αντρούλη σου, αν και καλός θα ήταν κι ο γαμπρός που σου βρήκε ο πατερούλης σου από το Καστελόριζο...

— Ναι, αλλά...

— Τι αλλά;

— Άλλα τα μάτια του λαγού, κι άλλα της κουκουβάγιας.

**Διονύσης Κουτσάκος
(Αυστραλία)**

* όποιος έχει τα γένια έχει και τα χτένια: εκείνος που έχει την ευθύνη, εκείνος πρέπει να αντιμετωπίσει και το πρόβλημα.

* έψαλε τα εξ αμάξης: μίλησε με υβριστικά λόγια.

* συμβία: η σύζυγος, η γυναίκα.

* κόντευε να του έρθει κόλπος: είχε μια δυσάρεστη έκπληξη.

